

Αποσπάσματα

Ο ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΦΗΓΗΤΗ

Ξεχάστε όσα ξέρετε, αλλά και μην ξεχνάτε.
Σε παραμύθια, σ' όνειρα μαζί μου να γυρνάτε.
Μ' αρέσουν τα μπερδέματα, μ' αρέσει και η τάξη,
αν ίδιο γούστο έχουμε όλα θα παν εντάξει.
Μπορεί να πάρουμε μαζί λίγο από Σταχτοπούτα,
λίγη Χιονάτη αν θέλουμε και κανά δύο φρούτα,
Μάγισσα, Βασίλισσα, Καθρέφτη που μιλάει,
κι άλλα πολλά απρόβλεπτα που η όρεξη τραβάει.

Ο ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΕΝΟΣ ΒΑΤΡΑΧΟΥ

*Βάτραχος, σόχαρταβ, βάτραχος
Βάτραχος, σόχαρταβ είμαι.
Μέσα στη λίμνη κολυμπώ
κι αναζητώ ποιος είμαι.*

Βάτραχος, σόχαρταβ, ο σικαμένος. Αυτός είμαι προς το παρόν. Αλλά τι μπορώ να γίνω στο μέλλον, τι δυνατότητες έχω; Αυτό πρέπει να ανακαλύψω. Γιατί, θα το ξέρετε, κάποιος ομοειδής, βάτραχος κι αυτός, μακρινός συγγενής, τρίτος ξάδελφος της συντροφιάς του γαμπρού του πεθερού του θείου της προγιαγιάς του παππού μου, έγινε κάποτε πρίγκιπας, και μάλιστα παντρεύτηκε μια βασιλοπούλα! Γιατί να μη συμβεί και σε μένα; Πώς οι μεταξοσκώληκες από σκουλήκια γίνονται πεταλούδες; Εγώ γιατί πρέπει να παραμείνω βάτραχος; Σίγουρα κάποιο κόλπο θα υπάρχει. Αλλά πού θα πάει, θα το ανακαλύψω.

Η Πειραματική Σκηνή συμμετέχει στην

CONVENTION THEATRALE EUROPEENNE
EUROPAEISK TEATER CONVENTION
CONVENCION TEATRAL EUROPEA
CONVENZIONE TEATRALE EUROPEA
CONVENÇÃO TEATRAL EUROPEIA
EUROPESE THEATER CONVENTIE

EUROPEAN THEATRE CONVENTION
EUROPAISCHE THEATER KONVENTION
EUROOPPALAINEN TEATTERUNIONI
EUROPEISK TEATER UNION
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ
EVROPSKA GLEDALISKA KONVENCIJA

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

ΘΙΑΣΟΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΝΑΚΡΙΣΗ

- Κοκκινোসκουφίτσα, πρέπει να απαντήσεις αμέσως στις παρακάτω ερωτήσεις, γιατί αλλιώς μαύρη σκούφια που σ' έφαγε.
- Για πες μας, λοιπόν: Το τρίγωνο των Βερμούδων είναι ορθογώνιο, ισοσκελές ή αμβλυγώνιο; Και τι γέμιση έχει; Κρέμα ή σοκολάτα;
- Ποιος έχασε την Ατλαντίδα και γιατί;
- Πώς αισθάνεται μια κλωστή δεμένη κόμπο;
- Πώς αισθάνεται ένα παγκάκι πιασμένο;
- Ποιον άθλο δεν έκανε ο Ηρακλής;
- Γιατί είναι ίσια η ευθεία;
- Γιατί τα γλυκά είναι γλυκά;
- Γιατί η μέση είναι πάντα στη μέση;
- Γιατί δεν είναι αλλιώς και είναι έτσι;

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ «ΤΕΧΝΗΣ»

Η Πειραματική Σκηνή ιδρύθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1979, από τον θεατρολόγο Νικηφόρο Παπανδρέου, στο πλαίσιο της Μακεδονικής Καλλιτεχνικής Εταιρείας «Τέχνη». Από το 1986 στεγάζεται στο θέατρο «Αμαλία».

Ο θίασος αναπτύσσει σχέσεις συνεργασίας με τον κόσμο της εκπαίδευσης, οργανώνοντας ειδικές παραστάσεις για σχολεία, σεμινάρια θεατρικής επιμόρφωσης για δασκάλους και καθηγητές, ανοικτές πρόβες για φοιτητές κ.ά.. Από το 1994, οργανώνει κάθε χρόνο το διεθνές φεστιβάλ «Θεατρική Άνοιξη».

Η Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης» επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Διεύθυνση: Θέατρο «Αμαλία», Αμαλίας 71,
546 40 Θεσσαλονίκη.
Τηλ. 821.483, fax 860.708.

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ «ΤΕΧΝΗΣ»

Θεσσαλονίκη

Στέλλας Μιχαηλίδου Περπατώ εις το δάσος

Πρώτη παράσταση: Τετάρτη 9 Ιανουαρίου 2002
Θέατρο «Αμαλία»

Σκηνοθεσία: Γλυκερία Καλαϊτζή
Σκηνικά-Κοστούμια: Ολυμπία Σιδερίδου
Μουσική: Κώστας Βόμβολος
Κινησιολογία: Στέλλα Μιχαηλίδου
Φωτισμοί: Στράτος Κουτράκης
Βοηθός σκηνοθέτη: Κορίνα Χαρίτου
Βοηθός σκηνογράφου: Ανθή Χρυσοπούλου

Διανομή

Αφηγητής: Γιώργος Δεμερτζής
Κοκκινোসκουφίτσα: Νανά Παπαγαβριήλ
Κακιά Όρα: Αθηνά Ευσταθίου
Κακίστη: Μαρία Σαλτίρη
Κακοχρονονάχεις: Κυριακή Ματσακίδου
Κακιά μητριά που δεν εμφανίζεται: Γιάννης Λάζαρης
Κοντορεβιθούλης: Γιάννης Λάζαρης
Μαγικός Καθρέφτης: Κυριακή Ματσακίδου
Βασίλισσα μάγισσα: Αθηνά Ευσταθίου
Μαμά μάγισσα: Μαρία Σαλτίρη
Μαγισσάκι: Νανά Παπαγαβριήλ
Βάτραχος: Γιάννης Λάζαρης
Πρώτος Δασοφύλακας: Κυριακή Ματσακίδου
Δεύτερος Δασοφύλακας: Αθηνά Ευσταθίου
Τρίτος Δασοφύλακας: Μαρία Σαλτίρη
Γιαγιά περαστική: Γιάννης Λάζαρης
Γιαγιά: Αθηνά Ευσταθίου-Μαρία Σαλτίρη
Φωνή παιδιού: Βασίλης Παπανδρέου
Φωνή γιαγιάς: Έφη Σταμούλη

Τεχνική οργάνωση παραγωγής και χειρισμός ήχων: Βασίλης Τζαφέρης, Σκηνογραφικές κατασκευές: Γιάννης Μόχλας, Κώστας Μικρούλης, Στέφανος Σαμαρτζίδης, Χειρισμός φωτισμών: Χρήστος Πραντισίδης, Μουσική εκτέλεση: Μ. Σιγανίδης (κοντραμπάσο), Γ. Δημητριάδης (τύμπανα), Δημ. Σταρόβας (ηλεκτρική κιθάρα), Κ. Βόμβολος (πλήκτρα).

Το *Περπατώ εις το δάσος* είναι ένα «έργο-παραγγελία»: γράφτηκε το καλοκαίρι του 1992 ειδικά για την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης», η οποία και το ανέβασε το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου. Έκτοτε, έχει ανεβεί από τα ΔΗ.Π.Ε.Θ. Πάτρας και Βέροιας, όπως και από πολλά σχολεία και ερασιτεχνικές ομάδες. Παίχτηκε, επίσης, και στο Φεστιβάλ του Εδιμβούργου, το 1997, από το Θεατρικό Εργαστήρι του Δήμου Κερασινίου.

Η συγγραφέας

Η Στέλλα Μιχαηλίδου είναι ηθοποιός της Πειραματικής Σκηνης της «Τέχνης» από το 1989. Έχει παίξει

στα έργα: *Λευκός γάμος, Το τέλος των Ατρείδων, Κάτω από το Γαλατόδασος, Ο κύκλος με την κιμωλία, Άλκηστη, Εσύ και τα σύννεφά σου, Για της πατρίδας το καλό, Δωδέκατη νύχτα, Το δέντρο των Τροπικών, Οι τρεις αδελφές, Χορεύοντας στη Λούνασα, Περικλής, Μάνα Κουράγιο, Με δύναμη από*

την Κηφισιά κ.ά. Το δεύτερο έργο της, *Το όνειρο του ρο*, ανεβάστηκε επίσης από την Πειραματική Σκηνή το 1997. Είχε την κινησιολογική επιμέλεια πολλών παραστάσεων στην Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης», καθώς και στο Κ.Θ.Β.Ε. και σε δημοτικά θέατρα. Διδάσκει κινησιολογία στο Τμήμα Θεάτρου του Α.Π.Θ. και στη Δραματική Σχολή του Κ.Θ.Β.Ε.

Το έργο

Το *Περπατώ εις το δάσος* είναι μια παραμυθοσαλάτα. Οι αναμνήσεις από πολλά κλασικά παραμύθια (*Κοκκινোসκουφίτσα, Σταχτοπούτα, Χιονάτη, Κοντορεβιθούλης*, κ.ά.) διασταυρώνονται, συνδυάζονται, μπερδεύονται και φτιάνουν την περιπετειώδη διαδρομή μιας αλλόκοτης ηρωίδας.

Η ηρωίδα του έργου είναι ένα κορίτσι γεμάτο κουράγιο, που ακούει στο όνομα *Κοκκινোসκουφίτσα*, αλλά που θα μπορούσε ε-

πίσης να λέγεται *Σταχτοπούτα, Χιονάτη, Κατερίνα, Μαρία, Ελένη, Στέλλα*.

Τα εμπόδια, οι ταλαιπωρίες, οι κίνδυνοι που συναντά η ηρωίδα μας, καθώς προσπαθεί να βρει το δρόμο της μέσα στο δάσος, ίσως δεν είναι κατά βάθος παρά οι φόβοι της, οι δισταγμοί της, οι προκαταλήψεις της.

Ένα μυητικό ταξίδι είναι, λοιπόν, το *Περπατώ εις το δάσος*, η πορεία ενός παιδιού, δηλαδή του καθενός από μας, μέσα στη ζωή, για ν' ανακαλύψει τον εαυτό του και τους άλλους και να ενσωματώσει τον εαυτό του μέσα στον κόσμο.

Όλα αυτά σε μια παράσταση που τη θελήσαμε γεμάτη χρώματα, μουσική, κίνηση, μια παράσταση που προσπαθήσαμε να έχει πολύ χιούμορ κι ακόμη περισσότερη ποίηση. Αλλά, βέβαια, σημασία δεν έχει τι θελήσαμε να βάλουμε εμείς σε αυτήν τη «σαλάτα», σημασία έχει τι θα βρουν μέσα της οι θεατές μας, μικροί και μεγάλοι.

